

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 60

1 Ἰουλίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Ε΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἑρμηνεία τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

1. 1η Ἰουλίου σήμερα, ἀδελφοί χριστιανοί. Σᾶς εὐχομαι καλό μήνα. «Καλό μήνα» ὅταν λέγω, ἐννοῶ καί καλά καί εὐχάριστα νά τά περάσουμε, μέ ὑγεία καί ἀγάπη μεταξύ μας, ἀλλά εὐχομαι καί τό καλύτερο ἀκόμη, τό μήνα αὐτό νά δώσει ὁ Θεός νά μᾶς συμβεῖ κάποια πνευματική εὐκαιρία, ὥστε νά ἀγαπήσουμε περισσότερο τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό καί νά ἀνεβούμε πνευματικά.

Ἡ σημερινή Κυριακή, ἀδελφοί, λέγεται Ε΄ Κυριακή τοῦ Ματθαίου καί ἀναφέρεται στήν θεραπεία δύο δαιμονισμένων στήν χώρα τῶν Γαδαρηνῶν. Τήν χώρα ὅμως αὐτή τό σημερινό Εὐαγγέλιο τήν ἔλεγε «Γεργεσηνῶν». Πραγματικά, ἡ πόλη, στήν ὁποία ἔγινε τό θαῦμα, λεγόταν «Γέργεσα» καί σ' αὐτήν ἔδειχναν τόν γκρεμό, ἀπ' ὅπου οἱ χοῖροι κατέπεσαν στήν θάλασσα. Πιθανόν ἡ περιοχή νά λεγόταν «χώρα τῶν Γαδαρηνῶν» καί ἡ Γέργεσα νά ἦταν μία παραθαλάσσια πόλη τῆς χώρας αὐτῆς. Σ' αὐτήν τήν πόλη λοιπόν πού πῆγε ὁ Χριστός τόν συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι ἄνθρωποι πού ἔβγαιναν ἀπό τά ἐκεῖ μνήματα. Ὁ εὐαγγελιστής σημειώνει ὅτι οἱ δαιμονισμένοι αὐτοί ἦταν «χαλεποὶ λίαν». Ἦταν δηλαδή ἐπιθετικοί καί ἐπικίνδυνοι.

2. Κατά πρῶτον, χριστιανοί μου, νά ποῦμε ὅτι ὑπάρχει διάβολος καί ὡς ἔργο του ἔχει νά πολεμᾷ τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Τό τελευταῖο μάλιστα βιβλίο στήν σειρά τῶν βιβλίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ Ἀποκάλυψη, μιλάει γενικά γιά τόν ἀγώνα μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ διαβόλου. Καί λέγει ὅτι στόν ἀγώνα αὐτόν θά νικήσει τελικά ὁ Χριστός, ὁ Ὅποιος θά συντρίψει τόν διάβολο μέ τήν δεύτερή Του Παρουσία. Ὑπάρχει λοιπόν διάβολος καί ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων καί ἔτσι ἔχουμε τό φαινόμενο τῶν δαιμονισμένων, γιά τό ὁποῖο μᾶς μιλάει ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Καί ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει εὐχές καί ἐξορκισμούς γιά περιπτώσεις τῶν δαιμονισμένων. Ὅχι ὅμως τό κάθε τί πού μᾶς συμβαίνει, ἕνα πονοκέφαλο, γιά παράδειγμα, πού ἔχει φυσική αἰτία, νά τό ἐρμηνεύουμε ὅτι εἶναι περίπτωση δαιμονοπληξίας. – Καί κάτι ἄλλο θά πῶ ἐδῶ γιά τήν περίπτωση τῶν δαιμονισμένων. Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, ὅπως ἀκούσαμε σήμερα, ὁμιλεῖ γιά δύο δαιμονισμένους, ἀλλά οἱ εὐαγγελιστές Μάρκος καί Λουκᾶς ὁμιλοῦν γιά ἕνα δαιμονισμένο. Γιατί αὐτή ἡ διαφορά; Πιθανόν οἱ δύο Εὐαγγελιστές νά μιλοῦν μόνο γιά τον φοβερώτερο, τόν πιό ἐπικίνδυνο δαιμονισμένο, ἐνῶ ὁ Ματθαῖος ὁμιλεῖ καί γιά τούς δύο.

Ἀλλά, γιατί λέει ἡ περικοπή ὅτι οἱ δαιμονισμένοι κατοικοῦσαν στά μνήματα; «Ἐκ τῶν μνημείων ἐξορμώμενοι», λέει τό κείμενο. Γιατί, ὅπως ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οἱ δαίμονες ἤθελαν νά κάνουν τούς ἀνθρώπους νά πιστεύσουν τό ἀνόητο, ἀλλά ὀλέθριο δόγμα, ὅτι οἱ ψυχές τῶν πεθαμένων γίνονται δαίμονες καί μένουν στά μνήματα, πού εἶναι θαμμένα τά σώματά τους, καί ἀπό ἐκεῖ ἐπιτίθενται καί ἐνώνονται μέ μερικούς καί αὐτοί δαιμονίζονται.

3. Οἱ δύο δαιμονισμένοι, ὅταν ἀντίκρυσαν τόν Ἰησοῦ Χριστό, «ἔκραξαν» ἀπό φόβο καί δήλωσαν ὅτι δέν ἔχουν καμιά σχέση μέ Αὐτόν, τόν ἀνακήρυξαν ὅμως ὡς «Υἱόν τοῦ Θεοῦ» («τί ἐμοί καί σοί, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ», τοῦ εἶπαν) καί ὅτι ἀκόμη ἦλθε πρὶν ἀπό τήν Δεύτερή Του Παρουσία, γιά νά τούς βασανίσει (στίχ. 20).

Ἀλλά ἀπό πού κατάλαβαν οἱ δαίμονες ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί τόν προσφώνησαν ἔτσι; Τό κατάλαβαν ἀπό τό ὅτι τούς ἐπείραξε ἡ θεϊκή Του ἀκτίνα. Γιατί ἡ θεϊκή δόξα βασανίζει τόν διάβολο καί ὄσους εἶναι τοῦ διαβόλου. Γι' αὐτό καί οἱ δαιμονισμένοι τοῦ Εὐαγγ-

γελίου σήμερα είπαν ότι βασανίζονται. Αυτό θά συμβαίνει καί στήν κόλαση. Οί κολασμένοι άμαρτωλοί δέν θά μπορούν νά άντέξουν τήν θεϊκή δόξα, γιατί αύτή θά τούς βασανίζει, όπως γιά παράδειγμα, ένας πού έχει άσθενικά μάτια δέν μπορεί νά άντέξει τό λαμπρό φώς του ήλίου.

Άπό τά κηρύγματα τών προφητών οί δαίμονες άκουαν ότι ο Μεσσίας κατά τήν συντέλεια του κόσμου θά έλθει στήν γή γιά νά κρίνει τούς άνθρώπους καί τότε θά βασανίσει τούς δαίμονες. Άλλά βλέπουν οί δαίμονες ότι αύτός ο βασανισμός τους έχει άρχίσει άπό τώρα, ένωρίτερα. Γι' αυτό καί είπαν στον Χριστό ότι ήλθε «*πρό καιρού*», πριν δηλαδή άπό τον καιρό τής παγκόσμιας κρίσης.

4. Βλέποντες οί δαίμονες ότι θά χάσουν τήν κατοχή τους στους δύο άνθρώπους, παρακαλούν τον Χριστό, άν τούς έκβάλει άπ' αυτούς, νά τούς έπιτρέψει νά πάνε στό κοπάδι τών χοίρων, πού έβοσκαν οί Γεργεσηνοί. "Άς μάθουμε άπ' αυτό, χριστιανοί μου, ότι οί δαίμονες δέν έχουν έξουσία ούτε στους χοίρους, ούτε στά γουρούνια!... Πολύ δέ περισσότερο δέν έχουν έξουσία σέ έμάς, τά παιδιά του Θεού, τά βαπτισμένα καί μυρωμένα, πού κοινωνάμε τό Σώμα καί τό Αίμα του Ίησου Χριστού καί γινόμαστε γι' αυτό χριστοφόροι καί θεοφόροι!

Ο Ίησους Χριστός επέτρεψε νά εισέλθουν οί δαίμονες στους χοίρους καί αυτοί δαιμονίστηκαν. Γιατί καί τά ζώα δαιμονίζονται!... Καί όλο τό κοπάδι, λοιπόν, τών χοίρων όρμησε μέ μανία καί όρμή άπό τό πάνω μέρος του κρημνού προς τήν θάλασσα καί πνίγηκαν σ' αύτήν.

Καί τώρα τό τελευταίο: Πώς άνταποκρίθηκαν οί κάτοικοι τών Γεργεσηνών σ' όλο αυτό τό περιστατικό; Οί κάτοικοι τών Γεργεσηνών θά έπρεπε νά τρέξουν στον Χριστό καί νά του πούν χίλια εύχαριστώ γιά τό μεγάλο καλό, γιά τήν μεγάλη εύεργεσία πού έκανε στήν πόλη τους, μέ τό νά θεραπεύσει τούς δύο δαιμονισμένους, οί όποιοι είχαν εγκαταλείψει τήν οικογένειά τους καί ζούσαν άθλια ζωή στά μνήματα. Καί όμως, έκαναν τό άκριβώς αντίθετο: "Όλοι οί κάτοικοι τής πόλης πήγαν καί συνάντησαν τον Χριστό καί τον παρακάλεσαν νά φύγει όχι μόνο άπό τήν πόλη τους, αλλά καί άπό τά σύνορά τους!... Άγνωμοσύνη, χριστιανοί μου, αυτό, άγνωμοσύνη καί άχαριστία μεγάλη!...

Άλλά μήν τούς κατηγορούμε. Καί 'μείς σαν έθνος κάνουμε τό ίδιο. Άντί νά χιλιοευχαριστούμε τον Ίησου Χριστό, γιατί μäs έστειλε άποστόλους καί μäs έφεραν στήν θεογνωσία, καί έμείς, πού λατρεύαμε τούς Δίες καί τούς κρασοπότηδες θεούς Διόνυσους καί τίς αισχρές Άφροδίτες, τώρα έχουμε τήν καθαρή καί άληθινή πίστη, έμείς, λέγω, κάνουμε τό ίδιο πού έκαναν οί Γεργεσηνοί: Διώχνουμε τήν όρθόδοξη διδασκαλία άπό τά σχολεία μας, ξεκρεμάμε άπό τίς αίθουσες διδασκαλίας τά ιερά εικονίσματα, καταργούμε τήν Κυριακή ήμέρα ως ήμέρα θείας λατρείας καί θεσπίζουμε διατάγματα πού μεταβάλουν τήν πατρίδα μας, τήν Όρθόδοξη Έλλάδα μας, σέ χώρα Γαδαρηνών, καί χειρότερα άκόμη: Σέ χώρα Σοδόμων καί Γομόρρων. Έντροπή μας!.. "Άς μäs έλεήσει ο Κύριος γιά τήν άγνωμοσύνη μας καί τήν άσέβειά μας αύτή καί άς μή μäs πάρει τήν Χάρη Του και βουλιάξουμε καί άφανιστούμε έντελώς...

Μέ πολλές εύχές

† Ό Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ίερεμίας